

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Rks/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899476
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899476.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO 35 937 847, proti odporcom: 1/ P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. a 2/ V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., v konaní o zaplatenie 57,78 Eur, pôvodne vedenom na Okresnom súde v Rožňave pod sp. zn. 8C/104/2011, o návrhu navrhovateľa na rozhodnutie podľa § 8a OSP v spore o právomoc medzi súdom a Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Podaním z 19. júla 2013 sa navrhovateľ obrátil na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom podľa § 8a OSP „o rozhodnutie o zápornom kompetenčnom konflikte medzi súdom a orgánom štátnej správy“.

V súlade s ustanovením § 103 OSP súd skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Z obsahu navrhovateľom predložených písomných podkladov vyplýva, že navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom domáhal na Okresnom súde v Rožňave zaplatenia sumy 57,78 Eur odporcami v 1./ a 2./ rade z titulu neuhradeného poistného na zdravotné poistenie po poručiteľovi P. - právneho predchodcovi odporcov v 1./ a 2./ rade. Okresný súd Rožňava dňa 20. júla 2011 vydal uznesenie č. k. 8C/104/2011-9, ktorým rozhodol tak, že konanie zastavil s odôvodnením, že vo veci rozhodovania o nároku na zaplatenie dlžného poistného na zdravotné poistenie je daná právomoc Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Predmetné uznesenie Krajského súdu v Rožňave nadobudlo právoplatnosť dňa 10. augusta 2011. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou spisovú dokumentáciu, ktorá mu bola po právoplatnosti predmetného uznesenia postúpená Okresným súdom v Rožňave, vrátil navrhovateľovi dňa 08. januára 2013 s pripojeným stanoviskom č. 24502/2013/912535/2013 z 03. januára 2013, v zmysle ktorého zdravotná poisťovňa si nemôže uplatňovať pohľadávku prostredníctvom úradu, pretože dedič nie je v postavení platiteľa poistného, je v postavení dlžníka, na ktorého prešli

záväzky poručiť poručiťovou smrťou. Navrhovateľ podal v obdobnej veci návrh na Najvyšší súd SR o rozhodnutie v spore o právomoc, kde uznesením sp. zn. 1Rks/7/2009 zo dňa 15. apríla 2009 rozhodol, že rozhodovanie v danej veci patrí do právomoci okresného súdu.

Následne navrhovateľom podaný návrh na obnovu pôvodného konania č. k. 8C/104/2011 Okresný súd v Rožňave uznesením zo 06. júna 2013 č. k. 12C/38/2013-18 zamietol.

Podľa § 8a OSP Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Podľa názoru súdu však v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na konanie o podanom návrhu navrhovateľa, ktorý ako vyplýva z predložených podkladov sa uspokojil s uznesením súdu prvého stupňa o zastavení konania a postúpení veci Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou; na podanie odvolania v zmysle poučenia vyplývajúceho z rozhodnutia vo veci rezignoval napriek tomu, že v tom čase mal k dispozícii uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Rks/7/2009 zo dňa 15. apríla 2009, ktorý už v minulosti vydal na návrh navrhovateľa v spore o právomoc v obdobnej veci rozhodnutie, kde uznesením vyslovil, že rozhodovanie v danej veci patrí do právomoci okresného súdu.

Vzhľadom na to, že základné sporové konanie je právoplatne zastavené /aj návrh na jeho obnovu bol zamietnutý/, pričom však sám správny orgán je pasívny a konanie v spore o právomoc medzi ním a súdom v predmetnej veci podľa § 8a OSP neinicioval a Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa § 8a OSP nie je v pozícii mimoriadnej súdnej inštancie s právomocou revízie právoplatných rozhodnutí, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že za daných okolností nemožno hovoriť o prebiehajúcom konaní, v ktorom existuje spor o právomoc medzi súdom a orgánom štátnej správy /o ktorej by nebolo známe stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z rozhodnutia v inej obdobnej veci/, preto nie sú splnené podmienky na konania podľa § 8a OSP.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelým“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod..

Podľa § 104 ods. 1 OSP veta prvá ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Vzhľadom na to, že konanie bolo zastavené, súd žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 146 ods. 1 písm. c/ OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.